

derved angreb den Børgeløse. Forfaavidt dette nu skulde have fundet Anvendelse paa den ærede Rigsdagsmand, der brugte dette Udtryk, saa troer jeg ikke, at han selv vil indrømme, at han var bleven saa reduceret ved det, der under en tidligere Forhandling var yttret imod ham, at man af den Grund kunde sige, at den, der tillod sig at udtale Noget imod ham, feilede. Det kan heller ikke være hans Mening, at den, der er i Majoriteten, ikke bør angribe den, der er i Minoriteten. Jeg skal tillade mig at minde den ærede Rigsdagsmand om, at man hele Historien igennem seer Majoriteter kæmpe med Minoriteter, og ofte med meget hæderligt Udsald. Jeg behøver vel ikke at anføre mange Exempler herpaa; jeg vil minde om, at, da de Allierede bekæmpede Napoleon ved Leipzig, da var det Majoriteten, som under Fyrst Schwarzenbergs Ledelse overvandt Napoleon, og jeg troer, at den Action, som fandt Sted, var i alle Maader hæderlig. Gaae vi til vor egen Historie, til den Tid, da vor Landsoldat feirede en af sine største, men ogsaa en af sine største Seire, saa ville vi ogsaa der finde, at Majoriteten var tilstede paa den Seirendes Side, og gaae vi fra Jdsied til, hvad der ligger endnu nærmere, til de historiske Ailber og offentlige Beretninger om den ærede Rigsdagsmands egen offentlige Optraeden, saa minde de om, at han paa Valgtribunen angreb Mand, om hvem det for ham vistnok var utvivlsomt, at de fortjente, men at de ikke havde Majoriteten af det danske Folk for sig. Jeg yttret her ikke Noget om, om det var med Rette eller Urette, at de ikke havde den for sig. Men Valgberetningerne have optegnet, at den ærede Rigsdagsmand fandt det rigtigt paa den Plads, hvor han stod, for at vinde den Majoritet, der skulde føre ham ind i denne Sal, at lase Skygge og Ansvar paa forhøvedende Colleger. Jeg skal ikke foregribe disse Mænds eller Historiens Dom om den Behandling, der er bleven dem til Deel. Jeg vil heller ikke udtale nogen Dom over den ærede Rigsdagsmand, men kun tillade mig at udtale, at naar han fordømmer min Maade at optræde mod ham og dem, der ere i Minoritet, da maa det vel være, fordi min Optraeden er anderledes end den, som han bruger. Jeg skal kun til-

føie, at, isald den ærede Rigsdagsmand i den Anledning vil rette besøiede Angreb mod mig, og det maatte befindes, at jeg nogenstunde for at vinde Mængdens Bisald vælter Ansvar over paa Mand, der have været mine Colleger, og med hvem jeg deler Ansvar, saa vil jeg tillade ham at betragte det som en Blet paa min offentlige Charakter.

Jeg skal nu tillade mig at vende mig til den Sag, der her foreligger. Der er fra den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Aede Valgfreds (Monrad) udtalt, at der havde ligget en Tendents til Formindfelse af Kassebeholdningen, og han lagde stor Vægt paa, at denne Tendents skulde afholdes os fra at stemme for det Forslag, som her foreligger. Isald nu den høitærede Minister for Holsteen, som pleier at være tilstede her, men som for Diebliffet besfinder sig i Landsthinget, var her, vilde jeg tillade mig at spørge ham, hvorvidt der endnu i Holsteen for at tilveiebringe en Kassebeholdning paalægges andre Skatter end de ordinære, og forfaavidt Skatterne ikke ere blevne bragte ned til hvad de tidligere vare, vilde jeg spørge, om der ikke nu optræves extraordinaire Skatter for at tilveiebringe det Tilskud, der her er Tale om? Er Kassebeholdningens Formindfelse ikke en Folge af, at man har seet sig foranlediget til at formindfeste Skatterne, da foresommer det mig, at der er en vel begrundet Anledning til at stemme for Forslaget, idet mindste til ikke at lade sig afholde derfra ved den Betragtning, at Formindfelsen i Kassebeholdningen skulde være det, der skulde forhindre os derfra.

Tillisch: Da den ærede Rigsdagsmand (Bliren-Finecke) har fundet det passende under nærværende Sag at berøre Ytringer af mig i en anden Sag, som ikke staaer i nogen som helst Forbindelse med denne Sag, saa skal jeg tillade mig hertil at svare, at det endnu er min sultkomne Mening, at han har den Tilbøielighed, som han udtalte, og dertil endnu tilføie, at denne Maade at vinde Bisald paa uagtelig er meget let. Man behøver ikke engang at hende det Allermindste til den Sag, som behandles; man kan blot sidde og høre til for